

sesspørgsmålet sat på dagsordenen for arbejdskonferencen senest i 1963 med henblik på videre drøftelse.

Komiteens resolutionsudkast blev vedtaget enstemmigt af plenarforsamlingen, efter at 2 af den sovjetiske delegation stillede ændringsforslag var forkastet.

7. Erhvervsmæssig uddannelse.

(1. behandling).

Efter beslutning af ILOs styrelsesråd i 1959 var spørgsmålet erhvervsmæssig uddannelse sat på konferencens dagsorden til 1. behandling.

Den komité, der på konferencen blev nedsat til at behandle dette punkt, havde som arbejdsgrundlag to rapporter, udarbejdet af arbejdsbureauet. Herved var tilvejebragt dels et udkast til en henstilling om erhvervsmæssig uddannelse og dels en række kommentarer fremsat af en del medlemslande.

Formålet med komiteens diskussioner var at udarbejde et udkast til en henstilling, der skal forelægges arbejdskonferencen i 1962 til endelig vedtagelse, og som i givet fald skal afløse tre tidligere henstillinger: om erhvervsmæssig uddannelse, 1939 (nr. 57), om lærlingeforhold, 1939 (nr. 60) og om erhvervsmæssig uddannelse af voksne, 1950 (nr. 88). I komiteen var der enighed om behovet for en ny og omfattende henstilling, idet man understregede, at den måtte formuleres så smidigt, at den kunne anvendes både i de højt industrialiserede lande og i udviklingslandene.

Under drøftelserne blev det i øvrigt fremhævet, at uddannelse ikke blot skal sigte på at undgå spild af arbejdskraft og på at sikre passende grader af dygtighed, men at det er af største vægt, at der skabes uddannelsessystemer, der tillader en fri udvikling af menneskets evner og egenskaber. Da uddannelsen skal være et middel til at udvide menneskets erhvervsmæssige dygtighed, må den ikke betragtes som noget en gang for alle afsluttet, men den skal kunne fortsættes igennem hele det enkelte menneskes produktive alder.

Der fremsattes og behandledes i alt 148 større og mindre ændringsforslag til udkastet, og nogle af komiteens medlemmer

tog forbehold om at fremkomme med yderligere ændringsforslag i 1962.

I det af komiteen vedtagne udkast til henstillingen, der omfatter 67 paragraffer, angives dens område at være almindelig, erhvervsmæssig og teknisk uddannelse, der har til formål at gøre en person egnet til beskæftigelse eller forfremmelse inden for enhver gren af det økonomiske liv. Dog undtages uddannelse til beskæftigelse over arbejdsleder-niveau og uddannelse inden for søfart og landbrug. Foruden om selve uddannelsens tilrettelæggelse og gennemførelse gives der regler om planlægning og administration på det nationale plan, om samarbejde på ethvert niveau mellem uddannelsesvæsenet, arbejdsanvisningen og arbejdsmarkedets organisationer, om erhvervsvejledning og om forberedende uddannelse på et bredere grundlag af de helt unge. Udkastet indeholder endvidere særlige afsnit om bl. a. uddannelse i virksomheder, om kortvarig uddannelse, om lærlingeuddannelse og om videregående uddannelse indtil arbejdsleder-niveauet samt regler om lærerstaben.

Komiteens udkast blev uden afstemning vedtaget af plenarforsamlingen, som ligeledes bestemte, at emnet skal optages på dagsordenen for arbejdskonferencen i 1962.

8. Ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed.

(1. behandling).

Den komité, der af konferencen blev nedsat til at behandle dette punkt på dagsordenen, tog som udgangspunkt for sine drøftelser en redegørelse, som bureauet havde udarbejdet på grundlag af besvarelser, som medlemslandene forud havde afgivet om dette emne. Denne redegørelse fra bureauet indeholdt tillige et forslag til retningslinierne for en konvention og en dertil knyttet henstilling om emnet.

Ligestilling mellem fremmede og egne statsborgere er et emne, som Den internationale Arbejdsorganisation stedse har beskæftiget sig med. Der findes forskellige konventionsbestemmelser herom vedrørende enkelte grene af socialforsikringen. Der kan således henvises til konventionen af 1925 angående ligeberettigelse for inden- og